

است، زیرا متعهد شده که ۲۰۰ میلیون یوان (۳۱ میلیون دلار آمریکا) کمک‌های بشردوستانه اضطراری شامل غذا، مواد سوختی برای زمستان سرد، دارو و سه میلیون دوز واکسن کووید-۱۹ را ارسال کند. همچنین چین تمایل خود را برای افزایش کمک‌های عمرانی از جمله سرمایه‌گذاری در پروژه‌های معیشتی مانند حفر چاه‌های آب ابراز کرده است. (۱۶) این کشور دوباره ارتباط با بربری هوایی با افغانستان را شروع کرده است. همچنین تجارت دوجانبه بیش از ۱۷۰۰ تن آجیل کاج افغانستان از نوامبر سال ۲۰۲۱ به چین از سر گرفته شد.

با این حال سرمایه‌گذاری‌های کلان در بخش معدن، راه آهن و سایر پروژه‌های زیرساختی به گونه‌ای که خیلی‌ها انتظارش را دارند، شاید هنوز در دستور کار چین نباشد. وانگ‌ئی، وزیر امور خارجه چین در دیدار با امیرخان متقی، سرپرست وزارت امور خارجه دولت موقت طالبان، در نشست ۲۶ اکتبر سال ۲۰۲۱ صراحتاً گفت همکاری بیشتر در زمینه بازسازی اقتصادی افغانستان و ارتباط منطقه‌ای به ثبات وضعیت امنیتی افغانستان بستگی دارد. (۱۷)

سوی نگرانی از اوضاع امنیتی افغانستان، عدم به رسمیت شناخته شدن بین‌المللی رژیم طالبان و نیز تحریم‌های بین‌المللی علیه این کشور خطر سرمایه‌گذاری‌های خارجی را افزایش داده است. علاوه بر این، سرمایه‌گذاران چینی به علت تجربه ناموفقی که در گذشته در سرمایه‌گذاری در صنعت معدن افغانستان داشتند، محتاط‌تر شده‌اند. آخرین، اما نه کم‌اهمیت‌ترین مشارکت چین در اقتصاد افغانستان تنها زمانی میسر است که افغانستان برنامه‌ای را برای بازسازی و عمران خود در پیش بگیرد که تدوین چنین برنامه‌ای زمانبر خواهد بود.

در نشست
جولای سال ۲۰۲۱
تیانجین که به
حضور وانگ‌ئی،
وزیر امور
خارجه چین و
ملاعبد الغنی
برادر، یکی از
بنیانگذاران
طالبان برگزار
شد، چین برای
اولین بار طالبان
را به عنوان
«یک نیروی
مهم نظامی و
سیاسی» در
افغانستان
به رسمیت
شناخت

همکاری منطقه‌ای

چین اصرار دارد سازمان ملل متحد در موضوع افغانستان نقش رهبری را به عهده بگیرد. در دهه گذشته چین نیز به طور فعال در تعدادی از مکانیسم‌ها (سازکارها) چند جانبه مشارکت داشته است. برای مثال چین در سال ۲۰۱۷ میزبان چهارمین کنفرانس وزیران فرایند استانبول درباره افغانستان بود. چین این همایش را در سال ۲۰۱۲ ایجاد کرد و در سال ۲۰۱۷ آن را به سطح وزرای خارجه ارتقا داد و به ایالات متحده، پاکستان و افغانستان پیوست تا پیشگامی گروه هماهنگی چهار جانبه را در سال ۲۰۱۶ داشته باشد. در دوران پس از خروج آمریکا از افغانستان، چین به دلایل زیر به همکاری‌های منطقه‌ای در ایجاد ثبات در افغانستان اهمیت بیشتری می‌دهد. اول اشتیاق و علاقه ایالات متحده و متحدانش نسبت به افغانستان به طرز چشمگیری کاهش پیدا کرده است. دوم رقابت قدرت‌های بزرگ، کارآیی سازمان ملل متحد و سایر نهاد‌های چند جانبه را مختل می‌سازد. سوم کشورهای منطقه جز پذیرش مسئولیت‌ها گزینه‌ای ندارند، زیرا آنها اغلب اولین کسانی هستند که از هرج و مرج در افغانستان در رنجند. چهارم سلامت اقتصاد افغانستان بستگی به ادغام آن در منطقه دارد. به عنوان مثال به دلیل ناهمواری زمین در کریدور واخان مسیرهای زمینی از طریق آسیای مرکزی یا پاکستان بسیار بهتر و عملی‌تر از اتصال مستقیم بین چین و افغانستان است. چین در سال‌های اخیر به دنبال راه‌اندازی خدمات حمل بار با قطار با افغانستان از طریق قزاقستان و ازبکستان بوده است.

در نتیجه یک مکانیسم (سازکار) جدید یعنی نشست وزرای خارجه کشورهای همسایه افغانستان، از جمله چین، ایران، پاکستان، تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان در ۸